

Jeg tror, sådan som min oplevelse er efter at have haft kontakt med en meget, meget stor del af kommunerne, at hvis man skal tegne et billede, ja, så er det noget med, at der er 40-50 kommuner, som har ekstremt store vanskeligheder, som virkelig skærer, og nogle af dem er inde og gnave i benet.

Så er der en meget stor midtergruppe, som har det lige så svært, som de plejer at have. Man kan måske endda være en lille smule hård og sige, lige så svært som de skal have det, hvis man skal prioritere borgernes penge lige så nøjsomt, som vi er, tror jeg, et stort flertal, der synes man skal gøre det.

Og så er der også på den anden side en kommune-gruppe, som jeg ikke tør sætte tal på, men som har en måske lidt bedre økonomi, end man nødvendigvis behøver at have. Virkeligheden er, at jo strammere regeringen vælger at køre kommunerne økonomisk, jo vigtigere er det, at den udligning, der er, af den økonomi, den fordeling af økonomien, der er, er så rimelig og ordentlig som muligt. Der har vi et stort problem; der har vi et stigende problem ud fra de oplysninger, jeg får, når vi kigger frem på 2004.

Kl. 13.45

Derfor er det så katastrofalt – det kunne måske være nyttigt, hvis ministrene havde tid til at lytte efter; godt, det har ministrene – at man uden videre bryder den aftale, man selv har skrevet under på i forhold til en udligningsreform fra 2004. Jeg tror ikke, ministrene hørte opspillet til det her, og derfor er det ikke sikkert, de kan give et klogt svar, fordi de var travlt beskæftiget med andet.

Men virkeligheden i den kommunale verden for den gruppe af kommuner på 40-50 stykker, eller hvor mange det er, der virkelig har vanskeligheder, er, at hvis ikke der sker noget på det her felt, går det helt galt. Samtidig er man millimeternøjeregende i forhold til skattestoppet. Som jeg sagde før: Overskridelsen for samtlige kommuner og samtlige amter i landet er efter regeringens egen opgørelse en overskridelse på 0,02 skatteprocent svarende til 3 kr. om måneden ved en årsindkomst på 250.000 kr.

Derfor, vil jeg så som det afsluttende sige, er det også katastrofalt, at regeringen fuldstændig har fjernet en regionalpolitik, der kan være med til at sikre en lige udvikling i det her land, en regionalpolitik, som kan sikre de yderområder, der har et svagt skattegrundlag og ikke får mulighed for og understøttelse til en positiv udvikling i den del af landet.

Det skal vi stærkt beklage, og vi vil stærkt arbejde for, at vi får genskabt en regionalpolitik, som vi var i fuld gang med under den tidligere regering og – troede vi – i et samarbejde og forståelse også med den nuværende regering. Derfor er vi dybt skuffede over det punkt, at man er løbet fra det samarbejde, vi havde, både lokalt, regionalt og her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Nu brugte hr. Ole Stavad jo en langt større del af sin ordførertale til at snakke om en eventuel udligningsreform i stedet for at snakke om det, som var forespørgslens egentlige tekst, nemlig muligheden for i kommuneaftalen at give kommuner og amter mulighed for at leve op til løfterne på social-, sundheds-, uddannelsesområdet m.v.

Men når nu hr. Ole Stavad så holder fast i, at det er vigtigt at gøre noget for de vanskeligt stillede kommuner, vil hr. Ole Stavad så ikke blot indrømme, at den her regering i kommuneaftalen har tilført et meget, meget stort millionbeløb til netop de vanskeligt stillede kommuner, at der er kommet 180 mio. kr. ekstra netop til de vanskeligt stillede kommuner for at rette op på, at den tidligere regering overhovedet ikke tog et eneste initiativ til at lave en udligningsreform i samtlige de år, regeringen sad, at man tværtimod bare sad for at sidde på det her område og ikke turde tage fat på den politisk varme kartoffel, nemlig en udligningsreform, og at det heldigvis er blevet bedre siden regeringsskiftet?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Nu er det forholdsvis sjældent, jeg tager hr. Kristian Jensen i ikke at have fulgt med i timen, men det er jeg nødt til at konstatere er tilfældet her.

For det første var det den tidligere regering, der aftalte, at vi skulle nedsætte et udvalg, at der skulle gennemføres en reform på udligningsområdet. Det har den nuværende regering tiltrådt. Det er skrevet ind i aftalen, og det er det, man løber fra.

For det andet: Tilbage i 1995 blev der faktisk gennemført betydelige ændringer i udlignings-systemet, men hvis min analyse er rigtig – men indenrigsministeren forhindrer jo, hver gang Finansieringsudvalget er ved at være færdig, at vi får noget fra Finansieringsudvalget, for så giver han dem nye opgaver, og Folketinget får ikke re-